

TOELICHTING algemene in- en verkoopvoorwaarden voor de veehandel

De algemene voorwaarden voor de veehandel bestaan uit een set inkoopvoorwaarden en een set verkoopvoorwaarden.

Toepassen voorwaarden

Om ervoor te zorgen dat de voorwaarden op een transactie van toepassing zijn moet de wederpartij van de gebruiker van algemene voorwaarden de mogelijkheid hebben op passende wijze daarvan kennis te nemen.

Het is daarbij nuttig om de algemene voorwaarden op de eigen bedrijfswebsite te plaatsen (1) en te deponeren bij de Kamer van Koophandel of rechtbank (2). In e-mailberichten, brief- en faxverkeer kan een standaardtekst worden opgenomen met de zinsnede "Op al onze transacties zijn de inkoop- respectievelijk verkoopvoorwaarden van Vee&Logistiek Nederland van toepassing" (3). Deze zin moet bij voorkeur een hyperlink bevatten naar de bedrijfswebsite of – als het lid van Vee&Logistiek Nederland die niet heeft – naar de betreffende pagina op www.vee-logistiek.nl.

Daarmee zijn de voorwaarden echter nog niet van toepassing op nieuw te sluiten overeenkomsten. Daarvoor is nodig dat de algemene voorwaarden ter hand worden gesteld voor of tijdens het aangaan van de overeenkomst. Dit kan door de voorwaarden toe te sturen aan zakelijke relaties met de mededeling dat die voorwaarden voortaan op al uw overeenkomsten van toepassing zijn (4). Het is daarnaast verstandig de algemene voorwaarden te voegen bij offertes en bijvoorbeeld op de achterzijde van briefpapier en facturen te laten drukken mits aan de voorzijde hiernaar wordt verwezen. De voorwaarden kunnen ook bij een e-mail waarin de afspraken worden bevestigd bijgevoegd worden (5). Ook dan is echter niet gegarandeerd dat de voorwaarden van toepassing zijn: vanuit juridisch oogpunt is de meest veilige optie om de andere partij voor ontvangst én akkoord te laten tekenen (6).

Internationale handel

Bij handel buiten Nederland is het extra belangrijk om ervoor te zorgen dat geschillen en incasso's zoveel mogelijk in Nederland worden beslecht. De vaak onbekende, kostbare en extra tijdrovende weg om via een buitenlandse juridische procedure uw recht te halen kan dan grotendeels worden vermeden.

Het internationale recht biedt een mogelijkheid om via arbitrage een handelsgeschil of incasso af te wikkelen. Bijna alle landen ter wereld zijn namelijk aangesloten bij het Arbitrageverdrag van New York. Op basis van dit verdrag hoeft, als er arbitrage is afgesproken én ook de arbitrageprocedure correct is gevoerd, géén inhoudelijke procedure in het buitenland meer te volgen. Er is nog wel een zogenoemd verlot tot tenuitvoerlegging van de rechter nodig van de plaats waar de veroordeelde partij is gevestigd. Die (vermoedelijk buitenlandse) rechter toetst aan enkele voorwaarden; zo moet er ook een officiële vertaling van het arbitraal vonnis zijn. Als de rechter het verlot heeft verleend, kan een deurwaarder het arbitraal vonnis ten uitvoer leggen en bijvoorbeeld beslag leggen op tegoeden van de veroordeelde partij.

De VLN-voorwaarden voorzien al in vee-arbitrage. Volgens het arbitrageverdrag is echter een arbitrage-afspraken in algemene voorwaarden niet altijd voldoende: de arbitrage-afspraken moet dan, explicieter tussen de contractspartijen zijn vastgelegd in – bijvoorbeeld – een ondertekende overeenkomst, een voor akkoord getekende opdrachtbevestiging waarin

expliciet arbitrage is overeengekomen of andere correspondentie waarin dit is gebeurd. Dat kan overigens in slechts enkele zinnen.

Hieronder volgt een **artikelsgewijze toelichting** per set voorwaarden.

Inkoopvoorwaarden

Artikel 1: Dit artikel bevat een aantal definities. Zo zijn deze voorwaarden van toepassing bij de dienstverlening bij de koop en verkoop van vee, maar ook op de koop en verkoop zelf. De veehandelaar treedt immers soms ook op als adviseur of bemiddelaar. Als een veehandelaar vee koopt van een andere veehandelaar, dan is die andere veehandelaar de leverancier. Nieuw is dat Vee&Logistiek Nederland protocollen kan vaststellen voor bijvoorbeeld de werkwijze bij dierziekten.

Belangrijk is ook dat het altijd mogelijk is om afspraken te maken die afwijken van deze algemene voorwaarden. Daarmee moet de veehandelaar dan wel schriftelijk akkoord gaan.

Artikel 2: Het is aan Veehandelaar om aan te geven of prijzen in- of exclusief omzetbelasting zijn. Aan de leverancier wordt expliciet de verplichting opgelegd om recente veterinaire gegevens van de door hem te leveren dieren en bedrijven te verschaffen.

Artikel 3: Uitgangspunt bij de levering is dat de veehandelaar de locatie aanwijst en aflevertijdstip bepaalt. Het eigendom en het risico gaan in beginsel over op het moment van het verlaten van de laadklep. Verder is vastgelegd dat de leverancier het risico draagt dat de dieren niet worden goedgekeurd.

Artikel 4: Uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het vervoer van de dieren - en daarmee dus ook de aansprakelijkheid voor schade en de verzekering daartegen - bij de leverancier ligt. In de praktijk zal de veehandelaar echter vaak zelf een rol in dat transport vervullen. Dan blijft de leverancier in principe eindverantwoordelijk en wordt de aansprakelijkheid voor de veehandelaar hierin zoveel mogelijk beperkt. Op het transport zijn de algemene veevervoercondities gedeeltelijk van toepassing.

Artikel 5: Hierin is vastgelegd dat de leverancier altijd verschotten en heffingen aan de veehandelaar moet voldoen. De veehandelaar is gerechtigd een voorschot te vragen. Verder mag de veehandelaar zijn betalingsverplichtingen opschorten als hij vermoedt dat er iets mis is met de geleverde dieren. De veehandelaar moet uiterlijk binnen 30 dagen betalen.

Artikel 6: Overmacht is een diffuus begrip. In lid 1 is verwoord wat hieronder in het algemeen wordt verstaan en dat wordt in het tweede lid nader omschreven en uitgebreid. Belangrijk daarbij zijn ook overmacht-situaties als transportverboden en dierziekten-crises; de veehandelaar heeft dan de mogelijkheid om de leveringstermijn te verlengen of de overeenkomst te ontbinden.

Artikel 7: In dit artikel geeft de leverancier garanties af omtrent de geleverde dieren. Daarmee wordt bij problemen de bewijslast zoveel mogelijk naar de leverancier verschoven. Als bijvoorbeeld blijkt dat de geleverde dieren niet aan de gestelde eisen voldoen maar niet duidelijk is wie de schuldige hiervoor is, is het in eerste instantie de leverancier die zich moet verantwoorden. Ook is vastgelegd dat de leverancier bijkomende kosten moet betalen, bijvoorbeeld boetes of kosten van extra medicijngebruik.

Artikel 8: In dit artikel wordt aansprakelijkheid van de veehandelaar zoveel mogelijk beperkt. Omdat wettelijke aansprakelijkheid niet rechtsgeldig geheel kan worden uitgesloten, kunnen zich situaties voordoen waarin de veehandelaar aansprakelijk is. In die situaties wordt aansprakelijkheid beperkt tot het bedrag dat de verzekeraar uitkeert. Indien de veehandelaar niet is verzekerd of de verzekeraar om andere redenen niet uitkeert, wordt de aansprakelijkheid beperkt tot maximaal de koopsom voor de betreffende dieren. Ook is een vervaltermijn opgenomen van ruim een jaar. Dit houdt dus in dat claims na ruim een jaar niet meer kunnen worden ingesteld.

Artikel 9: Dit artikel bevat een gebrekenregeling. Uitgangspunt is dat bij gebreken de leverancier hetzij vervangende dieren moet leveren, hetzij de koopprijs moet terugbetalen. Bij gebreken zal het regelmatig gaan om dierziekten. In verband met de incubatietijd is vaak moeilijk te achterhalen of de dieren de ziekten al onder de leden hadden voorafgaand aan de levering of daarna. Daarvoor biedt artikel 9 een bewijsregel. Als het gaat om gebreken die zich binnen acht weken na de levering hebben geopenbaard, dan wordt vermoed dat die ten tijde van het sluiten van de overeenkomst aanwezig waren. Het ligt dan op het bord van de leverancier om bewijs van het tegendeel te leveren. Vee&Logistiek Nederland kan hiervoor overigens nog een protocol vaststellen waarin zaken anders geregeld worden. Voor gebreken die zich na acht weken na de levering hebben geopenbaard, kunnen leverancier en veehandelaar samen een deskundige aanwijzen die een bindend oordeel uitsprekt. Hierbij kan worden gedacht aan het aanwijzen van een dierenarts die hierover een beslissing neemt en waaraan beide partijen zich conformeren. Dat is goedkoper dan een arbitrageprocedure. Overigens is het nog steeds mogelijk om te kiezen voor de arbitrageprocedure, bijvoorbeeld als men het oneens is over de aanwijzing van de deskundige.

Artikel 10: Dit artikel regelt dat de veehandelaar snel van een overeenkomst af kan als blijkt dat de leverancier in financiële problemen verkeert.

Artikel 11: Dit artikel regelt de verhouding tussen de leverancier en de veehandelaar als de leverancier ook opdrachtgever is van de veehandelaar. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om een agrariër die aan de veehandelaar vraagt om zijn vee te verkopen. Dan kan sprake zijn van een koopovereenkomst maar ook (of alleen) een overeenkomst van opdracht waarvoor de opdrachtgever een vergoeding moet betalen. Ook is hierin vastgelegd dat facturen van opdrachtgever de schriftelijke instemming behoeven van de veehandelaar.

Artikel 12: Dit artikel bevat een conflictregel voor de situatie dat twee of meer veehandelaren zaken met elkaar doen. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie dat een agrariër dieren verkoopt aan veehandelaar A, veehandelaar A verkoopt op zijn beurt die dieren aan veehandelaar B die op zijn beurt de dieren verkoopt aan bijvoorbeeld een slachterij.

Indien bijvoorbeeld gebreken worden geconstateerd bij deze dieren, doet zich onder meer de vraag voor welke voorwaarden van toepassing zijn op de handelsrelatie tussen veehandelaar A en veehandelaar B. Hierbij is gekozen voor de toepasselijkheid van de verkoopvoorwaarden. Aldus zijn op transacties tussen veehandelaren onderling steeds de verkoopvoorwaarden van toepassing.

Belangrijk is dat veehandelaren altijd éérst moeten kijken naar oplossing in der minne en elkaar op de hoogte moeten houden van (juridische) acties die zij (willen) ondernemen. Daarbij bestaat ook de mogelijkheid dat de veehandelaren ervoor kiezen in de keten van

@ Maart 2020 Eigendom VLN. Alle rechten voorbehouden

handelsrelaties tussen de veehouder en de uiteindelijke afnemer, bijvoorbeeld een slachterij, er 'tussenuit' te vallen: dit kan door de rechten en plichten uit de overeenkomsten over te dragen. Daarvoor is dan wel medewerking van de betrokkenen nodig.

Artikel 13: Dit artikel bevat een arbitragebeding. Geschillen moeten worden voorgelegd aan de Stichting voor de Vee-arbitrage. Hieronder vallen ook geschillen over het vervoer.

Verkoopvoorwaarden

Hieronder worden de verkoopvoorwaarden per artikel toegelicht. Als wordt verwezen naar de toelichting bij de inkoopvoorwaarden moet voor leverancier afnemer worden gelezen.

Artikel 1: zie toelichting artikel 1 inkoopvoorwaarden.

Artikel 2: zie toelichting artikel 2 inkoopvoorwaarden. In het zesde lid is opgenomen dat de dieren alleen geschikt zijn voor de afgesproken gebruiksdoeleinden. Zo zal een kween die is verkocht voor de fok een gebrek hebben maar een kween verkocht voor de slacht in principe niet.

Artikel 3: zie toelichting artikel 3 inkoopvoorwaarden.

Artikel 4: zie toelichting artikel 4 inkoopvoorwaarden.

Artikel 5: uitgangspunt is nog steeds "gelijk oversteken" dat wil zeggen bij de levering contant betalen en anders binnen 14 dagen. Belangrijk is ook dat de veehandelaar voorschotten mag vragen. Verder is een regeling opgenomen voor de incassokosten.

Artikel 6: zie toelichting artikel 6 inkoopvoorwaarden.

Artikel 7: het eigendomsvoorbehoud is zo ruim mogelijk geformuleerd. Levende dieren blijven eigendom van de veehandelaar totdat de afnemer aan al zijn verplichtingen heeft voldaan. Voor dieren die bestemd zijn voor de slacht ligt dit anders omdat de dieren uiteindelijk worden verwerkt tot vleesproducten. Daarom strekt het eigendomsvoorbehoud zich uit tot en met de verwerking tot halve karkassen. De afnemer moet ervoor zorgen dat de dieren herkenbaar blijven als eigendommen van de veehandelaar.

Artikel 8: zie toelichting artikel 8 inkoopvoorwaarden.

Artikel 9: zie toelichting artikel 9 inkoopvoorwaarden. In dit artikel is het klachtrecht van de afnemer opgenomen. Dat klachtrecht kan betrekking hebben op de factuur of over verrichte werkzaamheden. Daarnaast kan het klachtrecht betrekking hebben op zichtbare en verborgen gebreken. Ten aanzien van zichtbare gebreken moet de afnemer al tijdens de levering of snel daarna zich beklagen. Bij niet zichtbare gebreken is aansluiting gezocht bij de oude regeling. Wel is de bewijslast verschoven naar de afnemer. Die zal sluitend bewijs moeten leveren dat het verborgen gebrek al eerder bestond en ten tijde van het sluiten van de overeenkomst zichtbaar was.

Artikel 10: zie toelichting artikel 10 inkoopvoorwaarden.

Artikel 11: zie toelichting artikel 11 inkoopvoorwaarden.

Artikel 12: zie toelichting artikel 12 inkoopvoorwaarden.

Artikel 13: zie toelichting artikel 13 inkoopvoorwaarden.

@ Maart 2020 Eigendom VLN. Alle rechten voorbehouden